

[Lis Møller.]

i ligningsloven. Noget andet ville efter min mening også være en åbenlys uretfærdighed.

Ved første behandling af dette lovforslag bad jeg socialministeren indskærpe myndighederne, som siden skal administrere loven, at de sørger for, at ansøgerne får besked om lovens muligheder. I udvalget har vi indgående drøftet, hvor vigtigt det er, at de lokale myndigheder gør ansøgere bekendt med, hvilke rettigheder de har, hvilke hjælpemuligheder loven yder, og hvilke anke-regler der findes. Det hjælper jo ikke meget, at vi herinde forbedrer lovene, hvis ikke de mennesker, der har brug for hjælpen, gøres bekendt hermed på de steder, hvor de skal søge hjælp. Jeg vil gerne takke ministeren for, at hun har lovet at understrege vejledningspligten over for myndighederne.

Hermed kan jeg anbefale lovforslaget til vedtagelse.

Eva Ree: Som allerede nævnt er der en vis forbindelse mellem lovforslaget om børnetilskud og andre familieydelse, som vi netop havde til behandling før, og lovforslaget om offentlig forsorg. Det ene griber ind i det andet, og formålet er det samme: at hjælpe de grupper, som ellers kunne føle sig svigtet. Det er også derfor, forsorgsloven nu vil blive ændret på en række områder.

Det kan vel nok kaldes en tidssvarende ændring, at man nu vil ophæve bestemmelsen om administrativ frihedsberøvelse for personer, der forsømmer deres forsørgerpligter, men det er nu en af de mindre væsentlige ændringer i forsorgsloven.

En mere betydningsfuld ændring er lovforslagets bestemmelse om hjælp til hjemmeboende handicappede børn. Her vil man for fremtiden se bort fra trangskriteriet, hvad der kun er rimeligt, men det gælder her som ved børnetilskudsloven, at der må gives forældrene oplysning om de muligheder for økonomisk hjælp, der foreligger. Jeg tror, det er meget væsentligt, at denne form for oplysning bliver populariseret, og jeg håber

da, at der engang vil blive råd til det. Det er dog en ret, det drejer sig om, ikke en almisse, og det må derfor gøres alment kendt, at forældre, der beholder et handicappet barn hos sig, for fremtiden økonomisk ligestilles med forældre, der ikke har børn, der kræver merudgifter på grund af et handicap.

En anden betydningsfuld ændring er bestemmelsen om, at indtægtsgrænserne for børnebidrag til enlige forsørgere og for børnetillæg til pensionister nu ophæves. Men også det må gøres kendt, ganske som det må gøres kendt, at det foreliggende lovforslag rummer en række forbedringer for den enlige forsørger, der har særlige vanskeligheder. Det er i den forbindelse naturligt at nævne, at socialministeren har givet tilsagn om, at der på bevillingslovene vil blive søgt om en forhøjelse på 1,5 mill. kr. til mødrehjælpen til uddannelsesformål.

Jeg skal i øvrigt ikke beskæftige mig med lovforslagets enkeltheder, blot nævne, at det retter den skævhed op, der tidligere har bevirket, at unge kvinder under 18 år, som enten ventede et barn eller havde et barn, kunne have vanskeligheder med at få hjælp på grund af forældrenes indtægt. Der vil nu kunne ydes dem hjælp efter deres egen økonomiske situation, såvel til uddannelse og omskoling som til dækning af merudgifter ved børns pasning, hvis det skønnes nødvendigt. Det er væsentlige fremskridt, og det kan ikke være andet end rimeligt, at den, der selv bliver forsørger, bedømmes ud fra egne økonomiske forhold.

Der er også andre skævheder, der rettes op, bl. a. udvides de særlige regler om hjælp til enlige mødre, så de også får gyldighed for enlige fædre med børn under 18 år. Det kan i vor tid kun føles naturligt. Jeg kan i det hele taget på mit partis vegne anbefale at stemme for det foreliggende lovforslag, som også rummer den forbedring, at der for fremtiden vil kunne ydes en kvinde økonomisk hjælp fra det tidspunkt, hvor der skønnes at være 8 uger til fødslen. Denne bestemmelse må ses i forbindelse med reglerne